

משילין פרק חמישי ביצה

לו.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י כפיה מהל' שבת הלכה ב ויכרי הלכה טו עושי' א"ח סימן של ספיק' א:
 ב ב מ"י כפיה מהל' יו"ט הלכה ב עושי' א"ח סימן תקפ"א עפ"ק א:
 ג ג מ"י כפיה מהל' שבת הלכה ב סה עושי' א"ח סה עפ"ק ב ויטון של ספיק' א:
 ד ד מ"י כפיה מהל' שבת הלכה ב סה עושי' א"ח סה עפ"ק ג ויטון של ספיק' א:
 ה ה מ"י כפיה מהל' הלכה ב עושי' א"ח סה עפ"ק ד ויטון של ספיק' א:
 ו ו מ"י כפיה מהל' הלכה ב עושי' א"ח סה עפ"ק ה ויטון של ספיק' א:
 ז ז מ"י כפיה מהל' הלכה ב עושי' א"ח סה עפ"ק ו ויטון של ספיק' א:
 ח ח מ"י כפיה מהל' הלכה ב עושי' א"ח סה עפ"ק ז ויטון של ספיק' א:
 ט ט מ"י כפיה מהל' הלכה ב עושי' א"ח סה עפ"ק ח ויטון של ספיק' א:
 י י מ"י כפיה מהל' הלכה ב עושי' א"ח סה עפ"ק ט ויטון של ספיק' א:

בדטיבלא. וז"ת והא אמרי' לעיל בסוף המבוא (דף לד): דעכל מוכן הוא שאם עבר ומקנו מתוקן ובפרק כירה (שבת מג.) נמי לא חשיי ליה מטעל כלי מתיכנו כיון דמוז א"כ אחמי תקשי לן דעכל און אירא דלכני לא וי"ל דעולא יאמר לך דמ"מ חשיי ליה כדכר שאינו ניטל כיון דנשבת מיהא לא חוי כל כמה דלא תקנו דאסור לפטומו בשבת כדמתן בפרק מפנין (סס קטו): אכל לא את הטבל: **במאי** אוקימתא. פרש"י ללא אשכחנא דמוקי לה כרבי יהודה כהדיא אלא מדדחיק נפשיה כי פריך והא מוקצות נינהו ולא קאמר רבי שמעון היא אלמא משמע ליה דלמתי כרבי יהודה:

הסס סנן כו. כלומר ועוד שאלה אחרת: שלא יגמור אם האור. אם לא היו שם אלא ארבע או חמש קופות שהמירו לו במקום שיש יומר כאן לא המירו לפנותו כולו ולגלות את הרפצה דלמא היו זה גומא ומשנה לה: **והכא סנן.** כלומר ועוד יש לשאלו: באוסו סנן. שהארובה נגג שהפירות בו: אין מטעלין בפירות שננגג שבה להשילן מפני הגשמים קא מיירי ואפילו בנגומיהן של שני תמים ששוין שאין זה גבוה מזה שיהא שם טורח עלייה וירידה: כפולגות. כגון אם מוקצן מחיה ואין בו ארובה אכל יש חלון במחיה לתאר או לבית לא ישלשלם נשקין דרך החלון כחבל מפני שיש טורח להעלות מן הגג לחלון ומשם לארץ: **סולמות.** כל מדגרה קרי סולא וחק הכבשים שלנו: **ואפילו אירא דלכני.** לניסי הקדורים ומוקצים לנצן וגשמים נוטפים ומתירא שלא ימותו מותר לנטול כלים לנצן ולקסותן ולא אמרינן הוול והן עממן אין נטלין אף הכלי לא ינטל לנצן: **ור' יצחק אמר.** דוקא פירות הראוין לנטול הוא דשרי רכנן לנטול כלים לנצן אכל מדי דלאו בר טלטול און כלי ניטל לנצן: **אלא לדבר הניטל.** לנצן דבר הניטל: **ואידי דסנא רישא.** פירות הראוין דעל כרתך דתמוי לנטול אנטרין לנמקט שהרי מטעלין הן עממן ומשילין נקט נמי לענין כסוי פירות הראוין ומיהו סיפא לאו דוקא והוא הדין לנצן: **סנן וכן כדי יין.** מכדי כהני לא אירי לעיל וכיון דמתן הכא ונא לאשמעינן דברים אחרים לנצן פירות היה לו להשמיענו לניסי וכ"ש אלו: הכי גרסינן הכא **במאי עסקינן בדטיבלא.** כלומר לא נא להשמיען כי אם כיוצא בלניסי ונדבדך דהן כדי יין דקא מוסיק ומי דנטיבלא עסקינן שאסורים נטולו להשמיעין כרישא פירות הראוין דומיא דמשילין והדר נקט להן לאשמעינן אף שאין ראוין: **הפסד מועט.** גשמים הנוטפין על יין הפסד מועט הוא עד שחשך וסלקא אכל הפירות מרקיעין: **נופנין כלי ססא הדלף.** הרי שהכלי ניטל לקבל בו מוקצה כי האי דלא חוי למירי: **בדלף הראוי.** שהן ללוין וראוין לנמיה: **על גבי אבנים.** שנובין לנצן וכשהן מתלהמין לרין לחזור ולנגנן שאינן מתקבלות את הטיט

לעני רש"י

אגוד"ש (אגודת ישראל) .ה.

מוסף רש"י

פורסמן מחצלת על גבי אבנים. מפני הגשמים שלא ימוז או לא יקבל סד מחירא שפירות נכסי נשבו מ. מוקדלות. רש"י מן ורש"י לקיטא דהוי דבר הטל (שם). דחוי למזגא עלייהו. להעט. של הפסד ק' קיה. יסב ק' וישן רש"י על שמהל (שם). מודה רבי שמעון בפסוק רישיה ולא ימות. דאמר חתוך רש"י כהמה ו בשני ולי ורש"י שמתן דמין דא אסור שלא מוחתמין חשיי ליה. ור' אמרין דבר אין מתקין חומר. כגון הדי דאסור ליה כלא אסור. טען נרר אדם משה סא ופסח וכלב של דמין נפסח חרין. ורש"י דלמא עבד חרין. כיון ולא מתקין להר דאסור לגיריה כלא חרין כי עבד נמי חרין דהי מלאכה נמורה לא מייחב. אכל הדי דולא עבד מודה ומוכה לר.

רבינו הגאון

הכא אמר רב נחמן לא שני אלא באותו הגג אבל כנגד לנג אפילו נגזותיהן שוין לא, ומניא נמי הכי וחוב הכא תניא לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורדים דרך סולמות. התם מטעם כיטול בית המדרש מאי. שרי או אסור, ולא אישויט. מבסין פירות בכלים מפני הדלף. ר' יצחק אמר פירות מוט, שאין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת. עולא אמר אפילו אוריא דלכני. תנן וכן כדי יין וכדי שמן. כלומר פירות אלו לבנים לא. ופריקין און הכרות טבלי הן שוין חשבוין כלבנים שאינן ראוין לאכול מהן היום. ועוד אקשינן לר' יצחק נותנין כלי תחת הדלף. הנה אין פירות. ופריק דלף הראוי להשתמש בהן. וכן פורסין מחצלת ע"ג כותרת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים כו. ופריק כותרת נמי כדאיכא דבש כגוזה שהן פירות. ובלבד שלא יתכוון לצוד. כלומר כשפורש מחצלת על הכותרת, יודיעה למחצלת מעט מתוך לוקב שמוכסין ויצאין בו הדבורים, כי אם ישלשל המחצלת בדפני הכותרת במקום הנקב, אין הדבורים יטלין לצאת ומצא צדעה בשבת או ביו"ט, אצ"פ שאין במני דבורים נעודה.

מגג לנג לא ותניא נמי הכי יאין מטלטלין מגג לנג אפי' כשנגזותיהן שוין התם מאי (כל שכן שבת דחמירא או דלמא) הכא הוא דאסור משום יום טוב דקיל ואחי לולוילי ביה אבל (שבת דחמירא ולא אתי ללולוילי ביה שפיר דמי או דלמא מזה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן הכא (י' תנן) ילא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורדים דרך סולמות התם מאי הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי או דלמא הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא התם דליכא הפסד פירות לא כל שכן תיקו: ומכסין את הפירות: אמר עולא וואפילו (אוריא דלכני ר' יצחק אמר פירות הראוין ואודא ר' יצחק למעמיה (דאמר ר' יצחק אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת תנן מכסין את הפירות בכלים פירות אין אוריא דלכני לא הוא הדין דאפי' אוריא דלכני ואידי דתנא רישא משילין פירות תנא סיפא נמי מכסין את הפירות תנן וכן כדי יין וכן כדי שמן הכא במאי עסקינן במיבלא הכי נמי מסתברא דאי סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהתיירא הא תנא ליה רישא פירות כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא להפסד מרובה חששו להפסד מועט לא חששו קמ"ל תנן (נותנין כלי תחת הדלף בשבת (ברלף הראוי תא שמע (פורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת דאייתור מבינינא דחוי למזגא עלייהו תא שמע (פורסין מחצלת על גבי אבנים בשבת באבנים מוקדלות דחויין לבית הכסא תא שמע (פורסין מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים (ובלבד שלא יתכוון לצוד התם נמי דאיכא דבש אמר ליה רב עוקבא ממישן לרב אשי התייב חמיה בימות החמה דבש בימות הגשמים מאי איכא למימר לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות אותן שתי חלות מוקצות הן הכא במאי עסקינן שחשב עליהם אבל לא חשב עליהם מאי אסור ארתני ובלבד שלא יתכוון לצוד לפלוג ולחני בדידה כמה דברים אמורים שחשב עליהן אבל לא חשב עליהם אסור הכי קאמר אע"פ שחשב עליהן ובלבד שלא יתכוון לצוד במאי אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא סיפא ובלבד שלא יתכוון לצוד אתאן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין מותר ותסברא דרבי שמעון והא אביי ורבא דאמרי תרויהו (מורה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות לעולם כולה רבי יהודה היא והכא במאי עסקינן דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה ובלבד שלא יתכוון לצוד אלא

יה והכני שזהו ליכש: מקדלות. אגוד"ש: לניסי הכסא. לקנח: שפי חלום. של פסיחית מניחין ככורת כשרדין אותה ומתן פרנסה לדבורים כל ימות הגשמים אותן שתי חלות מותר לכסות. כל דבש הכורת עשו עליות עליות של חלות: מוקצות נינהו. לדבורים: **דחשב עליהו.** לאדם: ארסני וכלבד שלא יתכוון לצוד. משמע דלא ימלא לחלק את דבריו ולאסור עד שדלג מאסור טלטול לאסור ירדה: **לפלוג ולתני בדידה.** באיסור טלטול גופיה יכול לחלק את דבריו ולמלאו עד איסור לדבר גדלח חשב עלייהו לא יטלטל המחצלת מפני: הכי קאמר אף על פי שהשב עליהם כו. אף כשהשב צא ללמדך שיש עד איסור נמתכין לצוד ואף על גב דעיקר הלכה נכסי הגשמים מכוון: **במאי אוקימתא כרבי יהודה.** כלומר מדהו לך לתרוי ארישא הא מני ר' שמעון דלית ליה מוקצה ומתדרת אשנוי דחיקי למימר משום שמי החלות כרבי יהודה צעית לאוקמא משום דרבי יצחק דמותבין ליה הן תיובתא אית ליה מוקצה כר' יהודה: **ובלבד שלא יתכוון לצוד.** ואף על פי שהוא לרין: דאית ביה כוי. חלונות יש כדפנומיה וחק על פי שמכסה את פיה אין נלוין אם לא יכסה גם את החלונות ולא תימא וכלבד שלא יתכוון אלא בלבד שלא יעשה מזהה של סמסו החלונות: **פ' אשטיא.** כיון דאית ליה לרבי יהודה דבר שאין מתכוין אסור למה ליה למיתני וכלבד שלא יעשה מזהה דהא לידה אב מלאכה היא: מזה